

غه‌مگینی؛ وهک مه‌قامیکی روچی..

چاره‌که سهده‌یه کله و پر شیخ حسیب نویسیبووی «من تازاری خلم خوشیه و ماک خمه» له راستیدا له دستنان لهم (ماک) له دستنان له دیویکی تاریک و گاوره ناووه‌ی نیشنسان. دیویک که له جودمان‌دا هلمانگترووه بروژانه له گکل ختماناه دهیکپرسن. به‌لام زدر کام و جارچاره نه‌بئ له پاژه تالوزو گونگاهی خوانان بینا نه‌بیون. نیهی یا ناوین و جساده‌تسرین، یان چاومان لهو که متینه‌ره بهم قولاًیه‌د شوییتنه‌وه.

غه‌مگینی (Dejection) یا پستمیکی سروشته مروقه که جاریک وک نیعه‌تیکی بن و پنهانی نیلامی و جاریک وک به‌لای بن یامصال، خودا به چهند دانه‌یه که بموه مخلوقه زده‌همه‌تیدانه خوی یه‌وای فه‌رموده.

به‌بروای من بونیسام هموه نایدیار ناینیک په‌تبکاتوه، تهناها به‌کومه‌کس غه‌مگینیه که‌ای ناخخزی وک می‌میتوکی ناوه‌کیی ده‌توانیت به فه‌زیلت‌وه به‌ردواهیت و نه‌که‌وی، نه‌نم قسانه میج ده‌ای‌تیکیان له گکل پینکه‌یندا نیهی و نه‌ویش وک هونه‌ریکی سختی شه‌پی به‌ردواهی تاما‌شاده‌کات. نه‌وه له کاتانیکا گاکه‌ه لیادمانیت له پینکه‌نین و گریانی راسته‌قینه‌شداه خسنه‌وه‌یه ک چارمشق دانیشتووه به سه‌نیویشتی نیشنسان پنده‌که‌نن.

شونه‌واره نویسیبووی «شنتیک نیهی به‌نایاوی به‌خنه وه‌ری، شنتیک ههیه به‌نایاوی تازاری زدر و تازاری کام» نه‌نم هوشیاریه به شازار سرچ شاخت. نا به‌پنهانه وانه و جریه‌تی شه‌ی ده‌دانه پوپوه‌وه له گکل حقیقت‌تا سه‌بری چاوی وک بکن و چاو نه‌تریکنیت من غه‌مگینی وک مه‌قامیکی پوچی سه‌پردکه، لام وایه پله‌یه کی‌بالایو له به‌خختی هه‌موه‌که‌اسیک‌دانیه، نه‌گرچی خوبی گاوه‌ره‌که له ناو هموه که‌ستکایه به‌لام حیکه‌ههت وا له نزینه‌وه و په‌ورده‌که‌دنیا.

په‌بیوه‌ندی نیوان غه‌مگینی و عه‌قلانیه‌تیش په‌بیوه‌ندیه‌کی ته‌واکاریه‌و به‌دریزایی زمان یا تکتیران به‌ره‌همه‌تیاه به‌جزری لای سپینوزا عقل به‌رامه‌بر دهیت به تازار.. پنهانه‌وانه‌ی باوه‌ی باو غه‌مگینی پاشه‌قینه تاریک نیهی، بهکو جزرکه له نیشراق(Illumination). تازار نوریکه تینکل به‌عیرفان.

له‌فه‌اسه‌فهی (سوهه‌وه‌ردی) دا نور بونیادی هه‌موشته‌کان پیکنکه‌هین، قسسه‌ی من نه‌وه‌یه غه‌مگینیه مه‌تومیکی پنچه‌نیی نه‌وه نوهدیه. اه‌راستیدا ویناندی غه‌مگینی به زلمه‌ت لهو ترسه‌وه سارچاوه‌ی گرتوه که مزوف له نه‌ستایه‌تی له گکل نه‌نم حاله‌ت‌ده‌هیبووه، په‌بیوه‌ندی نیوان بوناکی و غه‌مگینی ته‌فله‌ه و قرقون، که هه‌میشه یه‌کام بن دووه‌م کنو کامتنیه و دووه‌م بن به‌کام تارو که‌شندیه، به‌داخوه نه‌نم جیکایه له‌وتگتره نه‌وه په‌بیوه‌ندیه‌فراؤن و سه‌میمیه‌ی تیا شیبکینه‌وه.

نه‌وه‌ی شیخی خام له‌هاروسه‌رده‌مه‌کانه جیاده‌کاته‌وه ته‌نیا په‌نجه‌خسته سه‌بریتیکی قولی وک نه‌نه‌گکی نیهی، چوون به‌دریزای می‌تیرو شیعیه لایانه و اویالاروه به‌ده‌ست خه‌مه‌وه به‌شیوه‌یه که‌تاستی نویسینی داگرتوته خواره‌وه کردوه‌تی؛ به ماده‌یه کی «هه‌تیکه‌ی خه‌مه‌وه‌ن نه‌وه نه‌نم پیاووه جیاده‌کاته‌وه له‌وان و درگرتنی خامه وک سه‌سویه‌یه ک و خوشیست له گکل ثیانتی، نه‌نم خه‌هستیه بوره له شروره‌هیه ده‌رونناسه که‌تیکه‌کان بیانانکه‌دووه و نایوان ناوه مارزخیه‌ت(Masochism). یا دووه‌وه نزد دوریشه له و تیزوه‌یه (ثیمیل سیوران) که خودای وک سایستیک و خودا پرسه‌کانی وک مارزخیستن تیدا و نیتا ده‌کا. نا نامه ستاتیکای چیزه له فه‌لسه‌فهی تازار دا و حاله‌تیکی روچیه‌ی بالایه که بق تاوه‌وی و ناسینی، جگه له که‌بانه و بق میتوکنیکی پوچانه‌ی هر هه‌ولیکی تر له‌تاستیدا کورته.

له غه‌مگینی دا چاوه‌ترسیه‌کی کوس‌سقیه و بینباکیه‌کی سه‌رسوره‌هیه‌ن برآمبه‌ر به دوینا، ژیان، مدرک، ناماده‌یه. نه‌وه واده‌کات سنگ بنیت به‌ژیانه و باکت به‌هیچ نه‌بئ، تا دل حه‌زیکا ژیانیکی شه‌راقه ته‌منانه بزیت.

هیشتا زووه بق وه‌لایی نه‌وه پرسیاره سه‌خته‌ی که ئایا ژیان له تازاری په‌تیدا گه‌یشته به کمال یان نا؟ لئی دواجار به‌باوه‌بری چکل‌انه‌ی من، نه‌نه‌مه کورتتیرین به‌لام زده‌همه‌تیرین پئی گه‌یشته‌نی نیشنسانه به خوی و به خوداش.